

УДК
675.6.027

ЛЯШЕНКО М.А. ЛОЗОВЕНКО С.Ю., БІЛОЦЬКА Л.Б.
Київський національний університет технологій та дизайну,
Україна

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ СПОСОБІВ ФОРМОУТВОРЕННЯ СУЧАСНОГО ОДЯГУ З ШУБНОЇ ОВЧИНИ

Мета. Метою роботи є систематизація способів формоутворення сучасного одягу з шубної овчини на основі дослідження українського народного костюму. Для досягнення мети вирішено завдання: розглянути та проаналізувати особливості конструктивно-декоративного устрою кожухів, що використовувалися в народних костюмах різних областей України; визначити типові конструкції одягу з шубної овчини.

Ключові слова: кожух, одяг із шубної овчини, конструктивно-декоративний устрій, формоутворення одягу

Постановка завдання. Відомо, що такі властивості шкіряної тканини шубної овчини, як товщина, щільність та жорсткість ускладнюють отримання потрібної просторової форми одягу [1-3]. Також необхідно зазначити, що низька температура зварювання, робить неможливим проведення волого-теплого оброблення виробів. Тому, пошук можливих методів формоутворення сучасного одягу з шубної овчини, а також раціональних елементів його членування, що забезпечували б комфорт під час використання, є актуальним.

Методи досліджень. Дослідження базувалися на основі системного підходу, методах аналізу та синтезу.

Результати досліджень. Одяг, виготовлений нагольним способом (хутром усередину) був характерний для східних слов'ян, що жили на території сучасної України [4]. Він трансформувався від овечої шкури, якою обгортали тіло, до складних і різноманітних форм, характерних для народного костюму різних областей України (рис.1).

Рис.1. Кожух, Черкащина

В результаті аналізу методів формоутворення українського народного та сучасного хутряного одягу визначено, що проектування ліній членувань необхідно базувати на місцях, що відповідають місцям спрасовування та відтягування виробів із текстильних матеріалів. Також встановлено, що

використання виточок у формотворенні одягу із шубної овчини є нерациональним, оскільки вони значно ускладнюють технологію виготовлення виробів та значно знижують естетичність сприйняття моделі. Виділено основні способи формотворення одягу з шубної овчини:

1. Проектування фігурних рельєфних ліній від плечового шва до нижньої частини пройми із використанням, по-можливості, цільної шкіри для пілочки або спинки (рис.2, а).

2. Проектування членувань, що йдуть від лінії пройми (рис.2, б).

3. Використання поперечних членувань пілочок та спинки, що проходять у найвужчих місцях на рівні пройми, а також по лінії талії або стегон (рис.2, в).

4. Використанням вертикальних рельєфних ліній, що йдуть з плечового зрізу до низу виробу або до поперечного підрізу на лінії талії (рис.2, г).

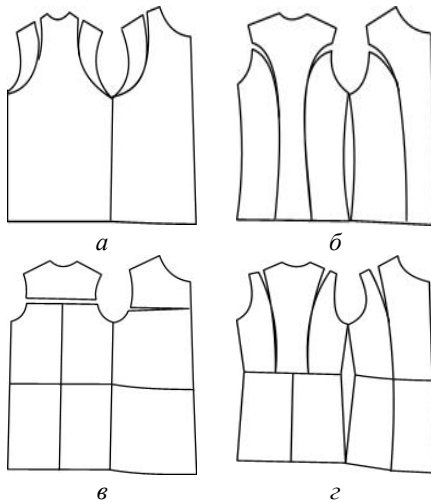

Рис.2. Лінії членування одягу із шубної овчини

На основі отриманих типових конструкцій спинок і пілочок можливе створення різних моделей виробів (при різній кількості і формі складових частин).

Висновок. Проаналізовано особливості конструктивно-декоративного устрою одягу із шубної овчини, який використовувався в народних костюмах різних областей України та визначено найбільш раціональні способи формотворення сучасних виробів.

Література

1. Березненко С. М. Технологія виготовлення швейних виробів із натурального хутра: навчальний посібник / С. М. Березненко, Л. Б. Білоцька, С.Ю. Лозовенко. – К. : КНУТД, 2017. – 140 с.
2. Марсакова З.П., Петрова Е.М., Аппаков А.Ш. Производство меховых и овчинно-шубных изделий. – М.: Легпромбытиздат, 1991. – 304 с.
3. Пармон Ф.М. Проектирование и изготовление изделий из шубной овчины. – М.: Легкая индустрия, 1974. – 152 с.
4. Кожух // Українська мала енциклопедія / проф. С. Онацький. – Накладом Адміністрації УАПЦ в Аргентині. – Буенос-Айрес, 1959. – Т. 3, кн. V : Літери К–Ком. – С. 666-667.